

R 5555 (page 309) தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்

இராஜரிக அன்பின் பிரமாணம்

THE ROYAL LAW OF LOVE

“அன்றியும், பலமுள்ளவர்களாகிய நாம் நமக்கே பிரியமாய் நடவாமல், பலவீனருடைய பலவீனங்களைத் தாங்கவேண்டும். நம்மில் ஒவ்வொருவனும் பிறனுடைய பக்திவிருத்திக்கேதுவான நன்மையுண்டாகும்படி அவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்கக்கடவன். கிறிஸ்துவம் தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல்: உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தைகள் என்மேல் விழுந்தது என்று எழுதியிருக்கிறபடியே நடந்தார்.” (உரோமர் 15:1-3)

“மனவலிமை கொண்டவர்களாகிய நாம் வலுவற்றவர்களின் குறைபாடுகளைத் தாங்கிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்; நமக்கு உகந்ததையே தேடலாகாது. அடுத்தவருடைய நன்மைக்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் செயல்பட்டு அவர்களுக்கு உகந்தவர்களாக வாழ்ங்கள். கிறிஸ்துவம் தமக்கு உகந்ததைத் தேடவில்லை.” (திருவிவிலியம்)

R5556 : page 310

நம் சகோதர சகோதரிகள் நெருக்கமான விதத்தில், நமக்குப் பிறன் ஆவர்

அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் பார்க்கையில், பரிசுத்த பலல் அடிகளாரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “பிறன்” என்னும் வார்த்தைக்கான பிரதான அர்த்தம் “நமக்கு நெருக்கமானவர்கள்” என்பதே ஆகும் என்று நம் எண்ணம் காணப்படுகின்றது; அதாவது கிறிஸ்துவின் சபையில், நம் சகோதர சகோதரிகளே நம் அயலார்கள் ஆவர்; இவர்கள் நம் இருதயங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களாகவும், அருமையானவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். தேவ பிள்ளைகள் அனைவரும் நமது சகோதர சகோதரிகள் ஆவர்; இவர்கள் குறிப்பாய் நம்முடைய பிறனாய் இருக்கின்றனர்; காரணம் இவர்கள் நம் தளத்திலேயே காணப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவாய் இவர்களைப் பிரியப்படுத்திடுவதற்கு நாம் விசேஷமாய் நாடிட வேண்டும். ஆனால் அதற்கென்று இவர்களை மாம்சத்தின்படி பிரியப்படுத்திட வேண்டும் என்று அர்த்தமாகாது; ஏனெனில் மாம்சத்தில் பிரியப்படுத்துவது என்பது பக்திவிருத்திக்கு நேர்மாறாகவே அநேகம் சந்தர்ப்பங்களில் இருந்துள்ளது. நாம் சரியாய்ச் சகோதர சகோதரிகளைப் பிரியப்படுத்தினோமானால், அன்பிற்கும், விசுவாசத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும், நற்கிரியைகளுக்கும் நாம் அவர்களின் ஆவிக்குரிய மனங்களை - “அவர்களின் தூய்மையான மனங்களை ஏவுகின்றவர்களாய்” இருப்போம். இது “பிரியப்படுத்துதல்” எனும் வார்த்தையானது அவ்வசனத்தில் எல்லைக்குட்பட்ட விதத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது.

நாம் அனைத்து ஜனங்களுக்கும் உகந்தவர்களாய் வாழ்வது என்பது கூடாத காரியமாகும். நமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளுக்கேற்ப ஜனங்களுக்கு நன்மை உண்டாகத்தக்கதாக நம் ஆற்றல்கள் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும். உலக ஜனங்கள் பரிசுத்தவான்களாய் இல்லை என்றாலும், நம்மால் கூடுமட்டும் “அன்பிற்கும், நற்கிரியைகளுக்கும்” நாம் அவர்களை ஏவுகிறவர்களாக/தூண்டிவிடுபவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும்; மற்றும் கோபங்கொள்ளவோ, தூர்க்குணங்கொள்ளவோ அல்லது பாவஞ்செய்யவோ அல்லது அபாத்திரமான எதையாகிலும் செய்திடுவதற்கோ நாம் அவர்களை ஏவிட/தூண்டிடக் கூடாது. உலக ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனம் உண்டுபண்ணி, அவர்களுக்கு உகந்தவர்களாய் வாழ்ந்திடும் நம் பிரயாசத்தில் நாம் எப்போதும் வெற்றிக் காணமுடியாது. சில சமயங்களில் சகோதர சகோதரிகள் கூட அவர்களுக்கு ஊழியம்புரியும் நம் பிரயாசங்களில் பிரியம் அடைவதற்குப் பதிலாய் மனக்குறைக்கொள்கின்றனர். தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியினைச் செயல்படுத்தி நாம் மற்றவர்களுக்கான பக்திவிருத்திக்கென நாடி, நாம் அவர்களைப் பிரியப்படுத்த முற்பட்டால், ஒருவேளை அது மற்றவர்களுடைய - சகோதர சகோதரிகளுடைய அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுத்தருகிறதோ இல்லையோ, அது நமது நடத்தைக்குக் கர்த்தருடைய அங்கீகரிப்பையும், ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுத்தரும் என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்.

ஆகையால் நம்மில் ஒவ்வொருவனும் “பிறனுடைய பக்திவிருத்திக்கேதுவான நன்மையுண்டாகும்படி அவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்க” முயற்சிப்போமாக. பிறன் என்ற நெருங்கிய

நிலைமையில், சபைக்கு அடுத்ததாக நம் சொந்தக் குடும்பங்கள் வருகின்றனர். ஆம் பூமிக்குரிய கடமைகள் மற்றும் பூமிக்குரிய தேவைகள் விஷயத்தில் நம் குடும்பமானது முதலாவது வருகின்றது மற்றும் இவர்கள் நம் பிறனாகவும், மாம்சத்தில் மிகவும் நெருக்கமானவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு நன்மை உண்டாகும்படி, இவர்களுக்கு உகந்தவர்களாய் வாழ்ந்திட இவர்களுக்கு நன்மை செய்திட நாம் நாடிட வேண்டும். இதே கொள்கையானது இறைச்சிக் கடைக்காரன் விஷயத்திலும், ரொட்டி சுடுகிறவன், ஐஸ்கிரீம் கடைக்காரன் முதலானவர்கள் விஷயத்திலும் பொருந்தும். இவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் விதத்திலோ அல்லது இவர்களுக்குப் பிரயோஜனமாய் இராத ஏதேனும் விதத்திலோ நாம் இவர்களுக்குப் பிரியமாய் நடத்தல்கூடாது. நாம் உலக வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்த இறங்கிடக்கூடாது. நன்மையும், தூய்மையும் இல்லாத கதைகளை இவர்கள் நமக்குச் சொல்ல விரும்புவார்களானால், நாம் இவர்களோடு இணைந்துகொள்ளக்கூடாது. நன்மையானவைகள் மூலம் நாம் இவர்களுக்கு உகந்தவர்களாய் இருக்க முடியவில்லையெனில், அவசியமற்ற நட்புகளை நாம் தவிர்ந்துக்கொள்ள வேண்டும். நாம் நன்மை செய்கிறவர்களாகவும், (வளர்ச்சி உண்டு பண்ணுகிறவர்களாகவும்) பக்திவிருத்திபண்ணுகிறவர்களாகவும் மாத்திரம்தான் காணப்பட வேண்டும்.

உலகம் நல்லவைகளை அடையாளம் காணும்

நம்முடைய பிறன்கள் அனைவருக்கும் கூடுமானமட்டும் உகந்தவர்களாய் நாம் இருப்பதற்குப் பிரயாசம் எடுத்திட வேண்டும். ஒருவேளை நாம் மரியாதையின்றி கடிந்துகொள்வோமானால், அது அவர்களுக்குப் பிரியமாய் இராது மற்றும் அவர்களுடைய பிரயோஜனத்திற்கும் ஏதுவாயிராது. உலகப்பிரகாரமான ஜனங்களைக் கடிந்துகொள்வதற்கும் ஒரு சரியான வழி இருக்கின்றது. ஒழுக்கம் மற்றும் மத விஷயத்தில் உலகமானது அது அங்கீகரித்திட விரும்பிடும் அளவிற்கும் அதிகமான ஓர் உயர்வான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கின்றது. வெளிப்புறமாய் அவர்கள் முகம் சுளித்தாலும், தங்கள் இருதயத்தில் நல்லவைகளை அவர்கள் அங்கீகரிக்கவே செய்கின்றனர். தங்கள் சொந்த ஜீவியங்களில் தூய்மையற்றுக் காணப்படும் ஜனங்கள், தூய்மையான ஜனங்களின் சகவாசத்தினை விரும்புவதை நாம் அடிக்கடி கண்டிருக்கின்றோம். அசுசியானவர்களாகவும், தாங்கள் தொடும் எதையும் அசுசிப்படுத்துகிறவர்களாகவும் காணப்படுபவர்களும்கூட, நலமானவைகள் குறித்துக் கொஞ்சம் மதிக்கிறவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர்.

உலகப்பிரகாரமான ஜனங்களுக்கு நம்மால் அதிகமான நன்மைகளைச் செய்திட முடியும் என்று நாம் எண்ணங்கள் கொண்டிருப்பது சரியல்ல; ஓரளவுக்கு தற்போது நாம் உலகப்பிரகாரமான ஜனங்களுக்கு செய்திடலாம். தேவனுக்கு நேர்மையாயும், சத்தியம் அனுமதிக்கிற அளவிலும் நம்மால் கூடுமானமட்டும் நாம் உகந்தவர்களாய்/பிரியப்படுத்துகிறவர்களாய்க் காணப்பட வேண்டும் என்பதே எப்போதும் நம் நோக்கமாய் இருக்கவேண்டும். நாம் “எரிச்சலடைகிறவர்களாகவும்,” எப்போதும் உலகத்தில் சண்டையிடுகிறவர்களாகவும் காணப்படக்கூடாது. மாறாக நம் நற்கிரியைகளை மற்றவர்கள் காணவும், இப்படியாக “தங்களுடைய சந்திப்பின் நாளில் தேவனை மகிமைப்படுத்தவும்” தக்கதாக நாம் நம் வெளிச்சத்தினைப் பிரகாசிக்கப்பண்ண வேண்டும். சத்தியத்தின் ஆற்றலை நாம் இப்பொழுது உலகத்திற்கு இனிமையான மற்றும் இரக்கமான ஆவியின் மூலம் வெளிப்படுத்திட முடியும். எல்லா மனுஷரிடத்திலும் - அதிலும் விசேஷமாகச் சபையிடத்திலும், நம் தொடர்புக்குள் வரும் அனைவரிடத்திலும், கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய நாம் இரக்கத்துடன் காணப்பட வேண்டும்.

எச்சரிப்பின் ஒரு வார்த்தை

சத்தியத்திற்கு இசைவாய் வராத நிலைமையிலுள்ள அல்லது அநேகமாக சத்தியத்திற்கு இசைவாக வந்தும், கர்த்தருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணாத நிலைமையிலுள்ள கணவனையோ அல்லது மனைவியையோ உடைய கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர் தவறு செய்பவர்களாகவும், தங்களுடைய நடத்தையின் வாயிலாக தங்கள் ஜீவித துணையினிடத்தில் ஆர்வம் வளர்வதைத் தடுத்துப்போடுகிறவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர் என்று நாங்கள் அஞ்சுவதை இங்கே பதிவு செய்கின்றோம். உதாரணத்திற்குக் கணவன் முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணினவராகவும், இவர் மனைவி அர்ப்பணம்பண்ணாதவளாகவும் இருக்கையில், சத்தியத்திற்கான தன் வைராக்கியமானது - மனைவி மீது அழுத்திக்கொண்டிருக்கின்றதான வீட்டுப்பராமரிப்பிற்குடுத்த பாரங்களைச் சுமப்பதில் அவளுக்கு உதவிடும் தனது கடமையினைப்

புறக்கணித்துப் போடுவதற்குத் தன்னை வழிநடத்திவிடாதபடிக்குக் கணவன் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். தன் மனைவிக்கான உண்மையான தேவைகள் அல்லது ஆறுதல்களைச் சந்தித்திடும் மிகவும் விசேஷித்த கடமை தனக்கு இருக்கின்றது என்னும் காரியத்தினைக் காணத் தவறுமளவுக்கு, கர்த்தருக்கடுத்த தன்னார்வ பணிகள், கூட்டங்கள் முதலானவைகள் கணவனின் ஓய்வு நேரத்தினை மிக முழுமையாய் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு காணப்படக்கூடாது.

கர்த்தருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ளதாக அறிக்கைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஜீவித துணையினிடத்தில் அன்புடன் கூடிய, அக்கறையுடன் கூடிய பரிவு இல்லாமைக் காரணமாய்ச் சிலர் கசப்படைந்து, சத்தியத்தினை முழுமையாய் ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து தடைப்பட்டுள்ளனர் அல்லது எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வழிநடத்தப்பட்டுள்ளனர் என்று நாங்கள் அஞ்சுகின்றோம். ஒருவேளை நாம் உண்மையில் கர்த்தருக்கு முழுமையாய் உரியவர்களாய் இருப்போமானால், இது நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய முதலிடம் நம் இல்லமேயாகும். நம் இல்லங்களுக்கு வெளியில் சத்தியத்திற்கடுத்த ஊழியங்களில் நாம் கொண்டிருக்கும் எந்தளவிலான வைராக்கியமும், நம்முடைய குடும்பங்களுக்கு நாம் கடமைப்பட்டுள்ளதும், அவர்கள் நம்மிடம் எதிர்ப்பார்த்திடுவதற்கு உரிமைப் பெற்றிருக்கின்றதுமான கடமைகளினின்று நம்மை விடுவித்துக்கொள்ளமுடியாது. நம்முடைய கடமைகளை நாம் நிறைவேற்றுதல் என்பது, சத்தியத்திற்கான உண்மையான ஊழியமாகும் மற்றும் இதுவே பெரும்பாலும் ஆற்றல்மிக்க ஒன்றும்கூட. கணவன் மனைவிக்கு வேண்டி தண்ணீரையோ அல்லது நிலக்கரியையோ அல்லது மரத்துண்டுகளையோ சுமக்க வேண்டியதிருந்தால் அல்லது மனைவிக்குக் கணவன் செய்ய முடிகின்ற அல்லது செய்ய வேண்டிய வேறு ஏதேனும் வேலைகள் இருக்குமானால், இவைகள் மற்ற ஊழியங்களுக்காகப்

R5557 : page 311

புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. ஒருவேளை கூட்டங்கள் எவற்றிலாகிலும் கலந்துகொள்ள அவள் விரும்புவாளானால், அவளைத் தன்னோடு அழைத்துச் செல்ல விரும்புவதையும், அவள் கலந்துகொள்ள தான் விரும்புவதையும் கணவன் வெளிப்படுத்திடுவாராக.

இதே விஷயம் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள மனைவிக்கும் பொருந்தும். நேரம் செலவிடப்படுவதும், தனிப்பட்ட சேவைகள் செய்யப்படுவதும் தான் கணவனுடைய நியாயமான எதிர்ப்பார்ப்புகளாய் இருக்கும்; மேலும் இது விஷயத்தில் மனைவியானவள் நீதியின், அன்பின் மற்றும் தெளிந்த மனதின் ஆவியினைச் செயல்படுத்திட வேண்டும் மற்றும் மனைவிக்குப் புதிய விஷயங்கள் மீது கவனம் திரும்பியுள்ளதால், மனைவியினால் கணவன் மறக்கப்பட்டுள்ளார், அன்புகூரப்படவில்லை மற்றும் கவனிக்கப்படவில்லை என்று கணவன் எண்ணத்தக்கதாக மனைவி நடந்துகொள்ளக்கூடாது. கணவனே இல்லத்தின் உரிமையுள்ள தலைவன் ஆவார். தேவ பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் கடமைகளாக இருக்கும் பொறுப்புகள் இருக்கின்றன மற்றும் இவற்றைப் புறக்கணிப்பது அல்லது அசட்டைப்பண்ணுவது என்பது கணக்கிடமுடியாத பாதகத்திற்குக் காரணமாகிடும். நாம் நம்மையே கர்த்தருக்கென்று கொடுத்துவிடும்போது, கணவனுடைய அல்லது மனைவியுடைய அல்லது பெற்றோருடைய அல்லது பிள்ளையினுடைய உண்மையான கடமைகளானது ஒருபோதும் இரத்து ஆகிறதில்லை. தேவனை மகிமைப்படுத்தும் வண்ணமாக "ஜீவனுள்ள நிருபங்களாக" நாம் காணப்படத்தக்கதாகவும், அவரது காரணகாரியங்கள் மீதோ, கிறிஸ்தவனென நம் சொந்த அறிக்கைகள் மீதோ நிந்தையை நாம் கொண்டுவராமல் இருக்கத்தக்கதாகவும், அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள ஒவ்வொரு பரிசுத்தவானும் - ஜெபம் மூலமாயும், திவ்விய வசனம் மற்றும் நம் ஜீவியங்களிலுள்ள திவ்விய வழிநடத்துதல்களை ஆராய்வதன் மூலமாயும் நம்மைக்குறித்தக் கர்த்தருடைய சித்தத்தினை அறிந்துகொள்ள நாடிடுவானாக.

